

Secretaria General

QUE ES PROPOSA EL "BUTLLETI DE LA GENERALITAT"?

Hi hagué un temps que el nostre Partit estava barallat amb totes les organitzacions exiliades i ignorava les de l'interior; es reiteraven, així mateix, els atacs públics a la institució republicana i a la basca. D'uns anys ençà el nostre Consell Executiu s'ha esforçat per rectificar aquesta conducta i poc a poc s'han refet els lligams cordials que havien estat trencats, de manera que actualment l'Esquerra no es considera "en guerra" més que contra la Dictadura franquista.

Això ens porta a dir que no comprem l'obsessió del "Butlletí de la Generalitat" en introduir-se com un element de discòrdia a les organitzacions catalanes, car en lloc d'assenyalar tot allò que possibilita la unitat nacional s'entesta, pel contrari, a aprofundir rezels valent-se de tergiversacions, semblant dubtes i atribuint sovintment a unes determinades organitzacions, com és ara la nostra, actituds que mai no han pres. Se'ns ha dit - i encara es repeteix per escrit - que la Generalitat de Catalunya se situaria per damunt dels partits i que es reservava la missió d'unir els catalans. El camí emprès pel President de les nostres institucions va vers l'indret més oposat, cap a la disgregació. Ens ens dolem tant per la pròpia institució, no gens sobrada de popularitat, i per la política catalana, si bé aquesta veu renèixer un esperit de concòrdia com mai no s'havia experimentat. Ens plau fer constar que les publicacions "Catalunya" de Buenos Aires i "Veü Catalana" de Mèxic realitzen en aquest sentit una acció fecundíssima els resultats de la qual serà el major respecte i comprensió envers totes les opinions sincerament defensades pels grups i les persones.

Totes les organitzacions - ningú no ho podria negar - tenen els ulls fets a l'interior i s'esforcen per a ben interpretar les necessitats que allà imposen els sofriments resultants de l'allargassament de la Dictadura. Escriure, com ha fet suara el "Butlletí de la Generalitat", que des de l'exili s'han pres iniciatives deshonestes per a fer adoptar a l'interior determinades actituds polítiques és falsejar la veritat i contribuir a descoratjar l'exili. No s'ha intentat mai, contràriament al que afirma el citat butlletí, forçar els nostres amics a subscriure el "pacte de París" per la simplíssima raó que aquest no ha existit mai. I quant a l'espècie d'inclinar els mateixos cap una acció monàrquica l'autor d'aquesta malifeta sap perfectament que és una pura fantasia producte de la seva imaginació. En cap escrit, ni tan sols en cap conversa, no s'ha indicat ni insinuat una tal monstruositat. Per si calgués una prova en tindrem prou de recordar l'edició de gener d'enguany de FULLS LLIURES - destinada a l'interior -, l'editorial de la qual, "Qui ha de restaurar la monarquia?"; constitueix una diatriba contra tot intent de restauració borbònica. ¿Com és possible, doncs, llegir les acusacions del butlletí sense preguntar-nos quins són els mòbils que animen la campanya d'insidies? El segell de la Generalitat de Catalunya no ha de servir, no pot servir, per a tacar l'honor de l'Esquerra ni el de cap altra organització.

El que sí s'ha demanat a l'interior és que cal fer tots els esforços per arri-